

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Cumhuriyet Meclisi'nin 14 Temmuz 2008 tarihli Yetmişaltıncı Birleşiminde Oybirliğiyle kabul olunan, "İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası"nın Anayasa'nın 94'üncü maddesinin (1)'inci fıkrası gereğince, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı tarafından Resmi Gazete'de yayımlanmak suretiyle ilan olunur.

İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ YASASI İÇ DÜZENİ

Madde 1. Kısa İsim

BİRİNCİ KISIM Genel Kurallar

Madde 2. Tefsir

Madde 3. Amaç

Madde 4. Kapsam

İKİNCİ KISIM İşverenlerin Yükümlülükleri

Madde 5. Genel Kurallar

Madde 6. İşverenlerin Genel Yükümlülükleri

Madde 7. Koruyucu ve Önleyici Hizmetler

Madde 8. Risklerin Değerlendirilmesi

Madde 9. Özellikle Risk ve Tehlikelere Neden Olan İşler

Madde 10. İş Kazaları ve Meslek Hastalıklarının Bildirimi ve Kaydı

Madde 11. İlk Yardım, Yangınla Mücadele, Kişilerin Tahliyesi ve Yakın ve Ciddi Tehlike

Madde 12. Aynı İşyerini Kullanan İşverenlerin Yükümlülüğü

Madde 13. Ana İşverenin İşyerinde Faaliyet Gösteren İşverenlerin Bilgilendirme ve İşbirliği Görevi

Madde 14. Çalışanların Bilgilendirilmesi

Madde 15. Çalışanların Görüşlerinin Alınması ve Katılımlarının Sağlanması

Madde 16. Çalışanların Eğitimi

ÜÇÜNCÜ KISIM Çalışanların Yükümlülükleri

Madde 17. Çalışanların Yükümlülükleri

DÖRDÜNCÜ KISIM İş Sağlığı ve Güvenliğini Etkileyebilecek Diğer Kişilerin Sorumluluğu

Madde 18. İmalatçıların, İthalatçıların ve Satıcıların Sorumlulukları

Madde 19. Tasarımcıların Sorumlulukları

Madde 20. Makineleri, İş Aletlerini ve Cihazları Monte Edenlerin Sorumlulukları

BEŞİNCİ KISIM Diğer Kurallar

Madde 21. Resmi Sağlık Raporu

Madde 22. Risk Grupları

Madde 23. İş Sağlığı ve Güvenliği Çalışan Temsilcisi

Madde 24. Gündeliklerin Azaltılmasının Yasaklanması

ALTINCI KISIM Denetim

Madde 25. Denetim

Madde 26. Yetkili Makam

Madde 27. Müfettişlerin Yükümlülüğü

- Madde 28. Çalışan ve İşverenin Sorumluluğu
- Madde 29. Polisten Yardım İsteme
- Madde 30. Belediye ve Diğer Makamlarla İşbirliği
- Madde 31. Mufettişin Örnek Alma Yetkisi
- Madde 32. Sağlık Kontrolu İsteme Yetkisi
- Madde 33. Muayene Doktoru Atanması ve Görevleri
- Madde 34. İşin Tamamen veya Kısmen Durdurulması

YEDİNCİ KISIM
Fabrikalar ve İnşaat İşleri İle İlgili Ek Kurallar

- Madde 35. Bu Yasanın Fabrikalara ve İnşaat İşlerine Uygulanması
- Madde 36. Yeni Fabrikalarla İlgili Binaların Kaydı İçin Başvuru
- Madde 37. Kayıt ve Sicile İşleme
- Madde 38. Binanın Fabrika Olarak Kaydı İçin Gerekler
- Madde 39. Yeni Fabrikaların Planları
- Madde 40. İnşaat İşlerinin Tescili

SEKİZİNCİ KISIM
Çeşitli Kurallar

- Madde 41. Daire Hizmetlerinin Ücretlendirilmesi
- Madde 42. Harçlar
- BİRİNCİ CETVEL
- Madde 43. Bağımsız Çalışanların Yükümlülükleri
- Madde 44. Tüzük Yapma Yetkisi

DOKUZUNCU KISIM
Suç ve Cezalar

Madde 45. Dairenin Verebileceği İdari Para Cezaları

Madde 46. Dava Konusu Suç ve Cezalar

ONUNCU KISIM
Geçici ve Son Kurallar

Geçici Madde 1.Daireye Kayıt Yaptırmış ve Kayıt Belgesi Almış Olan
Fabrikaların Durumu

Madde 47. Yürürlükten Kaldırma ve Geçerli Sayma

Madde 48. Yürütme Yetkisi

Madde 49. Yürürlüğe Giriş

Sayı: 35/2008

İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ YASASI

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Cumhuriyet Meclisi aşağıdaki Yasayı
yapar:

Kısa İsim 1. Bu Yasa, İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası olarak isimlendirilir.

BİRİNCİ KISIM
Genel Kurallar

Tefsir 2. Bu Yasada metin başka türlü gerektirmedikçe:
“Alt İşveren”, bu Yasa kapsamına giren herhangi bir işin, faaliyetin veya işlemin bir bölümünün veya eklentilerinin yapımını, üretimini, yürütümünü üstlenen ve çalışan istihdam eden özel veya tüzel kişileri anlatır.
“Ana İşveren”, bu Yasa kurallarının uygulandığı bir iş, faaliyet veya işlemi yürüten kişi veya kuruluşu anlatır. Eğer yapılan iş, faaliyet veya işlem başından sonuna kadar bir işveren tarafından yürütülüyorsa veya başkası adına iş, faaliyet veya işlem bütünü ile üstlenilmiş ise ve bu yükümlülük yazılı olarak belirtilmişse bu işveren ana işveren olarak değerlendirilir. Eğer iş veya faaliyetin sahibi, işi tümüyle bir işverene vermemiş ve kısım kısım kendisi yaptırtıyorsa, o takdirde Ana İşveren deyimini iş veya faaliyet

sahibini anlatır.

“Bağımsız Çalışan”, herhangi bir kişi ile istihdam ilişkisi olmayan, kendi adına ve hesabına çalışanları anlatır.

“Bakan”, Çalışma İşleriyle Görevli Bakanı anlatır.

“Bakanlar Kurulu”, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Bakanlar Kurulunu anlatır.

“Bakanlık”, Çalışma İşleriyle Görevli Bakanlığı anlatır.

“Biyolojik Ajan”, su, toprak, bitki ve hayvanlarda bulunabilen ve insan sağlığına hafif alerjik reaksiyonlardan ölüme kadar varabilen ciddi etkileri olan bakteriler, virüsler, mantarlar ve diğer mikroorganizmalar ve onlarla ilişkili zehirleri anlatır.

“Çalışan”, kendi özel yasalarındaki statülerine bakılmaksızın bu Yasanın kapsamındaki kamu ve özel işyerlerinde, herhangi bir iş ilişkisine bağlı olarak ücret, maaş, gündelik vb. karşılığı çalışan (istihdam edilmiş) gerçek kişileri anlatır.

“Çocuk”, 15 yaşından küçük veya zorunlu eğitime tabi herhangi bir kişiyi anlatır.

“Daire”, Çalışma Dairesini anlatır.

“Fabrika”, içerisinde herhangi bir maddenin veya o maddenin bir kısmının imali, tamiri, tadili, boyanması veya paketlenmesi faaliyetlerinin yapıldığı bir işyerini anlatır. Yukarıda anılan faaliyetlerin bir bina avlusunda veya açık havada yapılıyor olması bu işyerini fabrika kapsamında olmaktan çıkarmaz.

Bu Yasa amaçları bakımından, taş kırma tesisleri, herhangi bir maddenin makine gücü kullanılarak temizlendiği veya yıkıldığı yerler, akaryakıt ve gaz dolum tesisleri ile akaryakıt satış istasyonları da fabrika olarak değerlendirilirler.

“Fiziksel Ajan”, ses, titreşim, radyasyon, basınç ve ısı gibi yaralanma veya hastalığa neden olabilecek enerji kaynağını anlatır.

“Genç Kişi”, 18 yaşından küçük, en az 15 yaşında ve zorunlu eğitime tabi olmayan kişiyi anlatır.

“İnşaat İşleri”, bir binanın yapımı, tamiri, tadilatı, boyanması, restore edilmesi, binanın dıştan temizlenmek suretiyle bakımının yapılması veya yıkılması faaliyetlerini anlatır ve yapımı tasarlanan bir binanın inşaatı için gerekli arazi hazırlığının yapılması ile temel kazılmasını ve dülgerlik, marangozluk, elektrik, gaz ve sıhhi tesisat işlerini de kapsar.

Bu Yasa amaçları bakımından, herhangi bir karayolu, demiryolu, rıhtım, liman, tünel, köprü, su yolu, havuz, boru hattı, baraj veya su kemeri, kuyu, baca, kule, havaalanı, liman v.b işlerin yapımı veya tadilatı da inşaat işleri olarak değerlendirilir.

“İş Kazası”, bir işyerinde veya iş gereği olarak işyeri dışında veya işyerine gidiş gelişlerde meydana gelen ve bağımsız olarak veya bir işverene bağlı olarak çalışan şahısları hemen veya sonradan bedence veya ruhça arızaya uğratan beklenmedik, planlanmamış ve istenmeyen bir olayı anlatır.

Bu Yasa amaçları bakımından çalışanların, işverenin emri ile başka bir yere gönderildikleri durumlarda ve kadın çalışanların emzirme izni sırasında işyerinde veya bu izni kullanırken işyerine gidiş-gelişlerde meydana gelen kazalar da iş kazası sayılır.

“İş Sağlığı ve Güvenliği”, Çalışanları mesleki risklerden korumak veya bu riskleri en aza indirmek amacıyla işyerinde veya işte yürütülen faaliyetlerin tüm aşamalarında planlanan ve uygulanan, çalışanların çalışma kapasiteleri, yaşamları ve sağlıklarını korumak amacıyla alınmış tüm koruyucu önlemleri anlatır.

“İşveren”, çalışanlarla istihdam ilişkisi olan ve kuruluşun veya işyerinin sorumluluğunu taşıyan gerçek veya tüzel kişileri anlatır.

“İşveren Vekili”, işveren sayılan gerçek veya tüzel kişiler adına işletmeyi veya işyerini tamamen veya kısmen sevk ve idare etmeye yetkili kişileri anlatır. Burada sözü edilen yetki, işveren vekili ile ona bu yetkiyi veren işveren arasında vekalet akdi, hizmet akdi veya görevlendirme veya atama belgesinden doğmuş olabilir.

“İşyeri”, işin yapıldığı yeri anlatır ve işin niteliği ve yürütümü bakımından işyerine bağlı bulunan yerlerle, dinlenme, çocuk emzirme, yeme, uyku, yıkanma, muayene ve bakım, beden ve mesleki eğitim yerleri ve avlu gibi sair eklentiler ve araçlar da işyerinden sayılır. Bir işyeri adına ve işyerinin bulunduğu adresten ayrı bir yerde, otuz iş gününden daha kısa bir süre için, geçici olarak faaliyet yürütülen yerler, ayrı bir işyeri olarak değerlendirilmezler.

“Kamu Sektörü”, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Resmi Devlet Kuruluşları dahil, genel ve katma bütçeli Daire ve Kuruluşlar, yerel yönetimler, kamu iktisadi teşebbüsleri, özel yasa ile veya yasada öngörülen yetkiye dayanılarak kurulmuş banka veya kuruluşlarla, bunlara bağlı iş yerlerini anlatır.

“Kişisel Koruyucu Donanım”, bir veya birden fazla sağlık ve güvenlik tehlikesine karşı korunmak için kişilerce giyilmek, takılmak, taşınmak veya kullanılmak amacıyla tasarlanmış herhangi bir cihaz, alet veya malzemeyi anlatır.

“Meslek Hastalığı”, işin veya işyerinin niteliğine göre tekrarlanan bir nedenden veya işin yürütüm koşullarından kaynaklanan bedensel veya ruhsal hastalık veya sakatlık hallerini anlatır.

“Mesleki Risk”, işyeri veya iş ortamında çalışanların maruz kalabileceği tehlike ve/veya zarar faktörleri nedeniyle çalışanların sağlığının tehlikeye girmesini veya yaralanma olasılığını anlatır.

“Müdür”, Çalışma Dairesinin Müdürünü anlatır.

“Müfettiş”, Çalışma Dairesinin tayinli müfettişlerini anlatır ve bu Yasanın 25’inci maddesi uyarınca görevlendirilen kamu görevlilerini de içerir.

“Önleme”, mesleki risk ve tehlikeleri azaltmak veya önlemek için işyerinde yapılan faaliyetlerin bütün aşamalarında alınmış ve/veya planlanmış önlemlerin tümünü anlatır.

“Özel Sektör”, bir veya daha fazla bireylerin kar amacıyla oluşturdukları gerçek veya tüzel kişiliğe haiz her türlü işletme ve ortakların sahibi olduğu işyerlerini anlatır.

“Risk Değerlendirmesi”, işyerlerinde var olan veya dışarıdan gelebilecek tehlikelerin çalışanlara, işyerine ve çevresine verebileceği zararların ve bunlara karşı alınacak önlemlerin belirlenmesi amacıyla yapılması gereken çalışmaları anlatır.

“Tehlike”, çalışanların sağlık ve yaşamı için olası tehlikeyi anlatır.

“Tehlikeli Olay”, bir işyerinde veya iş gereği olarak işyeri dışında meydana gelen ve herhangi bir kaza veya yaralanmaya sebep olmamakla birlikte, çalışanların sağlık ve güvenliği için tehlikeli sayılan bir olayı anlatır.

“Yetkili Mahkeme”, İş Mahkemesini, yoksa işin bulunduğu yerin yetkili Kaza Mahkemesini anlatır.

Amaç

3. Bu Yasanın amacı işyerlerinde ve işte çalışanların sağlık, güvenlik ve refahının sağlanması ve iyileştirilmesi için alınacak önlemleri belirlemektir. Bu amaçla;

- (1) Mesleki risklerin önlenmesi,
- (2) Çalışanların sağlık ve güvenliğinin korunması,
- (3) İşyeri ve çalışma ortamındaki risk ve kaza faktörlerinin ortadan kaldırılması,
- (4) Çalışanların bilgilendirilmesi ve danışma,
- (5) Çalışanların ve çalışan temsilcilerinin eğitilmesi, görüşlerinin alınması ve dengeli katılımlarının sağlanması,
- (6) Yaş, cinsiyet ve özel durumları nedeniyle özel olarak korunması gereken kişilerin çalışma şartları ile ilgili genel prensipler, görev, yetki ve yükümlülükler,
- (7) Bu Yasa kapsamındaki işyerleri ve işlerin denetimi ve diğer hususlar

bu Yasa ile düzenlenmiştir.

Kapsam

4. Bu Yasa kuralları, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti sınırları içerisindeki kamu ve özel sektöre ait tüm iş veya işyerleri ile işverenlere, bir işveren ile istihdam ilişkisi olan çalışanlara ve bu işyerlerinde eğitim amaçlı, stajyer ve çırak olarak bulunanlara uygulanır.

Ayrıca, bu Yasa kuralları silahlı kuvvetlerde ve polis teşkilatında çalışan sivil personele de uygulanır.

İKİNCİ KISIM

İşverenlerin Yükümlülükleri

Genel Kurallar

5. İşverenlerin, bu Yasa kapsamındaki yükümlülükleri ile ilgili genel kurallar aşağıda belirtilmiştir:

- (1) İşveren, işle ilgili her konuda çalışanların sağlığını ve güvenliğini korumakla yükümlüdür.
- (2) İşverenin iş sağlığı ve güvenliği konusunda işyeri dışındaki uzman kişi veya kuruluşlardan hizmet alması bu konudaki sorumluluğunu ortadan kaldırmaz.
- (3) Çalışanların iş sağlığı ve güvenliği konusundaki yükümlülükleri, işverenin sorumluluğunu ortadan kaldırmaz.

İşverenlerin Genel Yükümlülükleri

6. İşveren, işyerlerinde veya işlerinde, iş sağlığı ve güvenliğiyle ilgili olarak aşağıda belirtilen hususları yerine getirmekle yükümlüdür:

- (1) Çalışanların sağlığını ve güvenliğini korumak için mesleki risk ve tehlikelerin önlenmesi, eğitim ve bilgi verilmesi dahil gerekli her türlü önlemi almak, iş düzenlemesini (organizasyonunu) yapmak, koruyucu araç ve gereçleri sağlamak;
- (2) Yukarıdaki (1)'inci fıkra amaçları bakımından işyerlerinde ve işlerinde sağlık ve güvenlik önlemlerinin değişen şartlara uygun hale getirilmesi ve mevcut durumun sürekli iyileştirilmesi hedef ve çalışması içerisinde olmak ve işyerlerinde alınan iş sağlığı ve güvenliği önlemlerine uyulup uyulmadığını denetlemek;
- (3) Sağlık ve güvenliğin korunması ile ilgili önlemlerin alınmasında aşağıdaki genel prensiplere uymak;
  - (A) Mesleki risklerin ve tehlikelerin önlenmesi,
  - (B) Önlenmesi mümkün olmayan tehlikelerin değerlendirilmesi,
  - (C) Tehlikelerle kaynağında mücadele edilmesi,
  - (Ç) İşin çalışanlara uygun hale getirilmesi amacıyla özellikle işyerinin tasarımında, iş ekipmanları, çalışma şekli ve üretim metotlarının seçiminde özen gösterilmesi, bilhassa üretim temposunun sağlığa etkilerinin gözönünde bulundurulması ve monotonluğun azaltılması,
  - (D) Teknik gelişmelere uyum sağlanması,
  - (E) Tehlikeli olanların, tehlikesiz veya daha az tehlikeli olanlarla değiştirilmesi,

- (F) İşyeri ve işle ilgili olarak teknolojinin, iş düzeninin (organizasyonunun), çalışma şartlarının, sosyal ilişkilerin ve çalışma ortamı ile ilgili faktörlerin etkilerini birlikte değerlendirerek birbirini destekler mahiyetteki önlemler politikalarının geliştirilmesini kapsayan genel önlemler politikasının oluşturulması,
  - (G) Çalışanların toplu korunma önlemlerine, kişisel korunma önlemlerine göre öncelik verilmesi,
  - (Ğ) Çalışanlara uygun talimatların verilmesi.
- (4) Bu Yasanın diğer maddelerine hâle gelmeksizin işyerinde ve işte yapılan işlerin özelliklerini dikkate alarak,
- (A) Kullanılacak iş ekipmanının, kimyasal madde ve preparatların seçimi, işyerindeki çalışma düzeni (organizasyonu) gibi konular da dahil çalışanların sağlık ve güvenliği yönünden tüm riskleri değerlendirmek;
Bu değerlendirme sonucuna göre, alınacak önleyici önlemler ile seçilen çalışma şekli ve üretim yöntemleri, çalışanların sağlık ve güvenlik yönünden korunma düzeyini yükseltmeli ve işyerinin idari yapılanmasının her kademesinde uygulanabilir olmalıdır.
  - (B) Bir görev verilirken çalışanın iş sağlığı ve güvenliği konusunda yetenek ve uygunluğunu göz önüne almak;
  - (C) Yeni teknolojilerin planlanması ve uygulanmasında, seçilecek iş ekipmanının, çalışma ortam ve koşullarının, çalışanların sağlığı ve güvenliğine etkisi konusunda çalışanlar veya temsilcileri ile danışmak;
  - (Ç) Ciddi tehlike bulunduğu bilinen özel yerlere sadece yeterli bilgi ve talimat verilen çalışanların girebilmesi için uygun önlemleri almak.
- (5) İş sağlığı ve güvenliği konusunda alınacak önlemler hiçbir şekilde çalışanlara mali yük getiremez.

Koruyucu ve
Önleyici
Hizmetler

7. İşveren, işyerlerinde veya işlerinde, iş sağlığı ve güvenliğiyle ilgili koruyucu ve önleyici hizmetlerin yerine getirilmesi için aşağıda belirtilen hususlara uymak zorundadır:

- (1) Bu Yasanın 5'inci ve 6'ncı maddelerinde belirtilen yükümlülükler saklı kalmak kaydıyla, işyerindeki sağlık ve güvenlik risklerini önlemek ve koruyucu hizmetleri yürütmek üzere, işyerinden bir veya birden fazla çalışanı görevlendirmek;

- (2) İş sağlığı ve güvenliğiyle görevli çalışanları, işyerinde bu görevleri yürütmeleri nedeniyle hiçbir şekilde dezavantajlı duruma düşürmemek; Bu kişilere, söz konusu görevlerini yapabilmeleri için yeterli zamanı vermek;
- (3) İşyerinde bu görevleri yürütebilecek nitelikte personel bulunmaması halinde, işyeri dışından, bu konuda yeterlilik belgesi olan uzman kişi veya kuruluşlardan hizmet almak;
- (4) Hizmet aldığı kişi veya kuruluşlara, çalışanların sağlık ve güvenliğini etkilediği bilinen veya etkilemesi muhtemel faktörler hakkında bilgi vermek;
Bu kişi veya kuruluşlar, bu Yasanın 12'nci ve 13'üncü maddelerinde sözü edilen çalışanlara ve bu çalışanların işverenleri hakkındaki gerekli bilgilere de ulaşabilmelidirler.
- (5) İşyerinde iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerini yürütmek üzere:
  - (A) Görevlendirilen çalışanlar gerekli nitelik, bilgi, beceri, araç ve donanıma sahip olacaktır.
  - (B) Dışarıdan hizmet alınan kişi veya kuruluşlar gerekli kişisel beceri, mesleki bilgi ve donanıma sahip olacaktır.
  - (C) İşyerinde görevlendirilen kişiler veya dışarıdan hizmet alınan kişi veya kuruluşların sayısı, işyerinin büyüklüğü, maruz kalınabilecek tehlikeler ve çalışanların işyerindeki dağılımı dikkate alınarak, koruyucu ve önleyici çalışmaların organizasyonunu yapmaya ve yürütmeye yeterli olacaktır.
- (6) İşyeri içindeki veya dışındaki kişi veya kuruluşların bu maddede belirtilen sağlık ve güvenlik risklerini önleme ve risklerden korunma ile ilgili görev ve sorumluluklarını açık olarak belirlemek;
Bu kişi ve kuruluşlar gerektiğinde birlikte çalışırlar.
- (7) İşverenin yeterli mesleki bilgi, beceri ve donanıma sahip olması halinde, işyerinin büyüklüğü, işin niteliği ve çalışan sayısı dikkate alınarak yukarıdaki (1)'inci fıkrada belirtilen hususların yerine getirilmesi sorumluluğunu işveren kendisi üstlenebilir.
- (8) İş sağlığı ve güvenliği konularında hizmet verecek kişi ve kuruluşların nitelikleri ve belgelendirilmesi ile işverenin sorumluluğu hangi hallerde üstlenebileceğine ilişkin hususlar, Bakanlıkça hazırlanıp, Bakanlar Kurulu tarafından onaylanacak ve Resmi Gazete'de yayımlanacak Tüzükle düzenlenir.

Risklerin
Değerlendiril-
mesi

8. (1) İşverenler, işyerlerindeki faaliyetlerin doğasını dikkate alarak işin, işyerindeki çalışma ortamının ve çalışma koşullarının neden olabileceği tehlikeleri ve riskleri yeterli şekilde ve sistematik olarak analiz etmeli, değerlendirmeli, tanımlamalı ve bunu bir rapor halinde işyerinde muhafaza etmelidir.

- (2) İşveren, risk değerlendirmesinin sonucuna göre alınması gereken koruyucu önlemlere ve kullanılması gereken kişisel koruyucu donanıma karar vermeli, tedarik etmeli ve bunların uygulanmasını sağlamalıdır.
- (3) İşveren, eğer işyeri veya işle ilgili tehlike ve risk faktörleri yok edilemiyorsa, bunların çalışanların sağlığı ve güvenliğine etkilerini değerlendirmelidir. Bu yapılırken diğer hususlar yanında aşağıdaki hususlar özellikle dikkate alınmalıdır:
  - (A) İşyeri veya işle ilgili olarak bu Yasanın 9'uncu maddesinde bahsedilen tehlike ve riskler,
  - (B) İşyerinde daha önce meydana gelmiş herhangi bir kaza, meslek hastalığı ve işle ilgili hastalık ve tehlikeler,
  - (C) Çalışanların yaşı, cinsiyeti, mesleki nitelikleri ve diğer kişisel kapasiteleri ve
  - (Ç) İşyeri ile ilgili diğer faktörler.
- (4) Eğer işveren yukarıdaki (1)'inci, (2)'nci ve (3)'üncü fıkralarda anılan işlemleri yapmaya yeterli değilse, dışardan uzman yardımı alabilir. İşveren, bu uzmanın yukarıdaki (1)'inci (2)'nci ve (3)'üncü fıkralarda belirtilen işlemleri yerine getirecek nitelikte ve yeterlilikte olduğundan emin olmalıdır.
- (5) İşveren yukarıdaki (1)'inci fıkrada belirtilen analiz ve değerlendirme raporunu işyerinde muhafaza etmeli ve bu rapor, şartların değişmesi halinde revize edilmeli ve güncellenmelidir.
- (6) İşyerlerinin veya işlerin üretim ve iş hattı, çalışan sayısı, faaliyetin doğasında var olan tehlikeler ve riskler, işyerinin büyüklüğü, kullanılan makine, teçhizat, kimyasal maddeler ve tertipleri, fiziksel ve biyolojik ajanlar dikkate alınarak bu madde amaçları bakımından yapılacak risk değerlendirmesinde uyulması gerekli kurallar, forumlar ve risk değerlendirmesinin kapsamı, analiz ve değerlendirmelerin nasıl yapılacağı ve işyerindeki sorunların nasıl çözüleceği gibi konularda hazırlanacak raporların içeriği Bakanlıkça hazırlanıp, Bakanlar Kurulu tarafından onaylanacak ve Resmi Gazete'de yayımlanacak Tüzükle düzenlenir.

Özellikle Risk ve Tehlikelere Neden Olan İşler

9. (1) Yukarıdaki 8'inci madde uyarınca yapılan analiz ve değerlendirmelerde işin özellikle yaralanma veya hastalığa neden olabilecek bir risk taşıdığı saptanırsa, bu iş yalnızca bu iş için uygun nitelikleri taşıyan çalışanlar tarafından yapılmalı veya bu iş için uygun nitelikleri taşıyan çalışanın direkt gözetimindeki çalışanlar tarafından yapılmalıdır. İşyerinde mevcut tehlikeli bölgelere diğer kişilerin girişi yeterli şekilde engellenmelidir.

- (2) Eğer yapılan iş veya çalışma koşulları hamile olan çalışanlar veya doğmamış çocukları için özel bir risk taşıyorsa ve bu tehlike veya risk yok edilemiyorsa, işveren hamile olan çalışanları uygun başka bir işe transfer etmelidir.
- İş Kazaları ve Meslek Hastalıklarının Bildirimi ve Kaydı
10. (1) İşveren, işyeri veya iş ile ilgili her türlü iş kazasını, meslek hastalığını veya tehlikeli olayı, kaza ve olayın gerçekleştiği veya hastalığın doktor raporu ile tespit edildiği ve işverene tebliğ edildiği tarihten başlayarak en geç iki iş günü içinde Daireye bildirmek zorundadır.
- (2) Yukarıdaki (1)'inci fıkra amaçları bakımından, Bakanlığın ilgili birimlerine yapılacak olan bildirim, Daireye yapılmış bildirim olarak kabul edilir.
- (3) İşverenin, kendisinin iş kazasına uğraması ve iş kazasının Daire tarafından uygun görülecek bir nedene dayanması halinde, iş kazasının iki gün içerisinde bildirilmesi şartı aranmaz.
- (4) İşverenler, işyerinde veya işte meydana gelen bütün iş kazalarının ve meslek hastalıklarının kaydını tutmak ve bunlarla ilgili rapor hazırlamak zorundadır.
- (5) İş kazaları ve meslek hastalıklarının kaydı ve hazırlanacak raporlar ile bildirim formları Daire Müdürlüğü tarafından hazırlanıp işverenlere verilir.
- İlkyardım, Yangınla Mücadele, Kişilerin Tahliyesi ve Yakın ve Ciddi Tehlike
11. (1) İşverenler, işyerinin büyüklüğünü, yapılan işin özelliğini ve işyerinde bulunan çalışanların ve diğer kişilerin sayısını dikkate alarak, ilk yardım, yangınla mücadele, kişilerin tahliyesi ve yakın ve ciddi tehlike durumlarında uyulması gerekli kurallar ve alınması gerekli önlemler ile ilgili planları hazırlamak ve değişen şartlara göre revize etmek zorundadır.
- (2) İşverenler, özellikle ilk yardım, acil tıbbi müdahale, kurtarma ve yangınla mücadele konularında, işyeri dışındaki ilgili kuruluşlarla irtibatı sağlayacak gerekli düzenlemeleri yapmalıdırlar.
- (3) İşverenler, yukarıdaki (1)'inci fıkrada belirtilen ilk yardım, yangınla mücadele ve tahliye işleri için, işyerinin büyüklüğü ve yapılan işin taşıdığı özel tehlikeleri dikkate alarak, bu konuda eğitilmiş ve uygun donanıma sahip yeterli sayıdaki kişiyi görevlendirir.
- (4) İşverenler, yakın ve ciddi tehlikeye maruz kalan veya kalma riski olan tüm çalışanları, tehlikeler ile bunlara karşı alınmış ve alınacak önlemler hakkında mümkün olan en kısa sürede bilgilendirir. Böyle bir durumda;
- (A) İşveren, yakın ve ciddi tehlike karşısında olan çalışanların işi durdurmaları veya işyerini terketmeleri ve güvenli bir yere gitmeleri konusunda harekete geçmeli ve tehlikeden uzaklaşmaları için gerekli talimatları vermelidir.

- (B) İşveren, yakın ve ciddi tehlike durumunun devam ettiği çalışma şartlarında, zorunlu kalınması halinde, gerekli donanıma sahip ve özel olarak görevlendirilen kişiler hariç, çalışanlardan çalışmaya devam etmelerini isteyemez.
  - (C) Yakın ve ciddi tehlike durumunda işyerini veya tehlikeli bölgeyi terk eden çalışanlar, bu hareketleri nedeniyle dezavantajlı duruma düşürülemez ve herhangi bir zarar göremez.
- (5) İşverenler, çalışanların kendileri veya diğer kişilerin güvenliği için yakın ve ciddi bir tehlike olduğunda ve iş güvenliği sorumlusuna hemen haber veremedikleri durumlarda, kendi bilgileri doğrultusunda ve mevcut teknik donanımlar ile tehlikenin sonuçlarının engellenmesi için gerekeni yapabilecek durumda olmalarını sağlamalıdır.
- (6) Çalışanlar, bu madde kapsamında kendilerine verilen görevleri yapmakta ihmal veya kusurlu davranışları olmadıkça bu davranışlarından dolayı dezavantajlı duruma düşürülemez.

Aynı İşyerini
Kullanan
İşverenlerin
Yükümlülüğü

12. Aynı işyerinin birden fazla işveren tarafından kullanılması durumunda işverenler, yaptıkları işin niteliğini dikkate alarak, iş sağlığı ve güvenliği önlemlerinin uygulanmasında işbirliği yapar, mesleki risklerin önlenmesi ve bunlardan korunma ile ilgili çalışmalarını koordine eder, birbirlerini ve birbirlerinin çalışan veya çalışan temsilcilerini riskler konusunda bilgilendirirler ve bunlardan ortaklaşa sorumludurlar. Koordinasyon işverenler tarafından ortaklaşa belirlenen kişi veya kişilerce sağlanır.

Ana İşverenin
İşyerinde
Faaliyet
Gösteren
İşverenlerin
Bilgilendirme ve
İşbirliği Görevi

13. (1) Eğer ana işverenin kontrolündeki bir işyerinde başka bir veya daha fazla alt işveren veya bağımsız çalışan kişi de aynı anda veya ard arda faaliyet gösteriyorsa ve bu faaliyetten diğer işverenlere ait çalışanların sağlık ve güvenlikleri de etkileniyorsa, aynı işyerinde çalışan alt işverenler ve bağımsız çalışanlar, yürüttükleri faaliyetleri ve işlerinin doğasını dikkate alarak, kendi bölümleri ve işbirliği ile yürütülen faaliyetlerin çalışanların sağlık ve güvenliği için tehlike oluşturmamasını sağlamak zorundadırlar.
- (2) Böyle bir işyerindeki ana işveren, işyerinde yürütülen faaliyetleri dikkate alarak işyerinde faaliyet gösteren diğer alt işveren ve çalışanlarının işyerinde yürütülen işle ilgili mevcut tehlike ve risk faktörleri ve bunların önlenmesi ile ilgili önlemler hakkında gerekli bilgileri ve talimatları almasını sağlamalıdır.

- (3) Ana işveren, dıştan gelen işvereni yangınların önlenmesi, ilk yardım, yangınla mücadele, kaçış yolları ve işyerindeki iş sağlığı ve güvenliği önlemleri hususlarında bilgilendirmeli veya iş sağlığı ve güvenliği sorumlusu tarafından yeteri kadar bilgilendirilmesini sağlamalıdır.
- (4) Dıştan gelen alt işverenler ile bağımsız çalışanlar paylaşılan işyerindeki ana işvereni ve diğer işverenleri faaliyetleri nedeniyle doğabilecek tehlike ve risklere karşı uymalıdır.
- (5) Ana işveren, alt işverenin çalışanlarına karşı o işyeri ile ilgili olarak bu Yasadan doğan yükümlülüklerini yerine getirmesini sağlayıcı tedbirleri alır.

Çalışanların Bilgilendirilmesi

14. İşyerinde iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin etkin bir biçimde sürdürülmesi için çalışanların bilgilendirilmesi esastır. Bu amaçla;

- (1) İşveren, işyerinin büyüklüğüne göre;
  - (A) İşyerinin geneli ile çalışanın çalışmakta olduğu bölümde veya yaptığı her işte yürütülen faaliyetler, sağlık ve güvenlik riskleri, koruyucu ve önleyici önlemler hakkında,
  - (B) Bu Yasanın 11'inci maddesinin (3)'üncü fıkrası uyarınca, işyerinde görevlendirilen kişiler hakkında çalışanların ve temsilcilerinin gerekli bilgiyi almalarını sağlamak zorundadır.
- (2) İşveren, başka işyerlerinden iş yapmak üzere kendi işyerine gelen çalışanların da, yukarıdaki (1)'inci fıkranın (A) ve (B) bentlerinde belirtilen bilgileri almalarını sağlamak üzere, söz konusu çalışanların işverenlerine gerekli bilgileri verir.
- (3) İşveren, işyerinde iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili özel görev ve sorumluluğu bulunan çalışanların veya temsilcilerinin bu görevlerini yürütebilmeleri için;
  - (A) Bu Yasanın 8'inci maddesinin (1)'inci ve (2)'nci fıkralarında belirtilen risk değerlendirmesi ve alınan koruyucu önlemlere,
  - (B) Bu Yasanın 10'uncu maddesinin (4)'üncü fıkrasında belirtilen iş kazası kayıtları ve raporlarına,
  - (C) İş sağlığı ve güvenliği ile ilgili denetim faaliyetlerinden, bu konuda sorumlu kişi ve kuruluşlardan elde edilen bilgiler ile koruma ve önleme çalışmalarına ilişkin bilgilere, ulaşabilmelerini sağlar.

Çalışanların
Görüşlerinin
Alınması ve
Katılımlarının
Sağlanması

15. İşveren, iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili konularda çalışanların görüşlerinin alınması ve katılımlarının sağlanması için aşağıdaki hususları yerine getirmekle yükümlüdür:

- (1) İşveren, iş sağlığı ve güvenliği konularında çalışanların ve/veya temsilcilerinin görüşlerini alır, öneri getirme hakkı tanır ve bu konulardaki görüşmelerde yer almalarını ve dengeli katılımlarını sağlar.
- (2) İşverence, iş sağlığı ve güvenliği konusunda özel görevleri bulunan çalışan veya temsilcilerinin özellikle aşağıdaki konularda dengeli bir şekilde yer almaları sağlanır veya önceden görüşleri alınır:
  - (A) İş sağlığı ve güvenliğini önemli derecede etkileyebilecek herhangi bir önlemin alınmasında.
  - (B) Bu Yasanın 7'nci maddesinde belirtilen koruyucu ve önleyici hizmetler ile 7'nci maddesinin (1)'inci fıkrası ve 11'inci maddesinin (3)'üncü fıkrasında belirtilen kişilerin görevlendirilmesinde.
  - (C) Bu Yasanın 8'inci maddesinin (1)'inci fıkrasında belirtilen risk değerlendirme raporu ve 14'üncü maddesinde belirtilen çalışanların bilgilendirilmesi hususlarında.
  - (Ç) Bu Yasanın 8'inci maddesinin (4)'üncü fıkrasında belirtilen işyeri dışındaki uzman kişi veya kuruluşlardan hizmet alınmasında.
  - (D) Bu Yasanın 16'ncı maddesinde belirtilen eğitimin organizasyonu ve planlanmasında.
- (3) İş sağlığı ve güvenliği konusunda özel görevi bulunan çalışan veya çalışan temsilcileri, tehlikenin azaltılması veya tehlikenin kaynağında yok edilmesi için işverene öneride bulunmak ve işverenden gerekli önlemlerin alınmasını isteme hakkına sahiptir.
- (4) İş sağlığı ve güvenliği konusunda özel görevleri bulunan çalışan veya temsilcileri, bu görevlerini yürütmeleri nedeniyle dezavantajlı duruma düşürülemezler.
- (5) İşveren, iş sağlığı ve güvenliği konusunda özel görevi bulunan çalışan veya çalışan temsilcilerine, bu Yasada belirtilen görevlerini yerine getirebilmeleri için her türlü imkanı sağlar ve herhangi bir ücret kaybı olmadan çalışma saatleri içerisinde yeterli zamanı verir.
- (6) Çalışanlar veya temsilcileri, iş sağlığı ve güvenliği konusunda işverence alınan önlemlerin ve sağlanan imkanların yetersiz olduğu kanaatine varmaları halinde Daireye veya Bakanlığa başvurma hakkına sahiptirler.
- (7) Çalışanlar veya temsilcileri, işyerinde yetkili makamlarca yapılan denetimler sırasında görüşlerini bildirme hakkına sahiptirler.

Çalışanların
Eğitimi

16. İşyerinde iş sağlığı ve güvenliğinin sağlanması ve sürdürülebilmesi için;

- (1) İşveren, her çalışanın çalıştığı yere ve yaptığı işe özel, bilgi ve talimatları da içeren iş sağlığı ve güvenliği eğitimi almasını sağlamak zorundadır. Bu eğitim özellikle;
  - (A) İşe başlanmadan önce,
  - (B) Çalışma yeri veya iş değişikliğinde,
  - (C) Yeni iş makinasının devreye girmesinde veya makine değişiminde,
  - (Ç) Yeni teknoloji uygulanması halinde yapılır.
- (2) Eğitim, değişen ve yeni ortaya çıkan risklere uygun olarak yenilenir ve gerektiğinde periyodik olarak tekrarlanır.
- (3) İşveren, başka işyerlerinden iş yapmak üzere kendi işyerine gelen çalışanların yaptıkları işlerde karşılaşacakları sağlık ve güvenlik riskleri ile ilgili yeterli bilgi ve talimatları almalarını sağlar.
- (4) İş sağlığı ve güvenliği ile ilgili özel görevi bulunan çalışanlar veya çalışan temsilcileri özel olarak eğitilirler.
- (5) Yukarıdaki (1)'inci ve (2)'nci fıkrada belirtilen eğitim, çalışanlara veya temsilcilerine herhangi bir mali yük getirmez ve eğitimlerde geçen süre çalışma süresinden sayılır.

ÜÇÜNCÜ KISIM
Çalışanların Yükümlülükleri

Çalışanların
Yükümlülükleri

17. Çalışanlar, işyerinde iş sağlığı ve güvenliğiyle ilgili olarak aşağıda belirtilen hususlara uymakla yükümlüdürler:

- (1) Davranış ve kusurlarından dolayı, kendilerinin ve diğer kişilerin sağlık ve güvenliğinin olumsuz etkilenmemesi için azami dikkati göstermek ve görevlerini, işveren tarafından kendilerine verilen eğitim ve talimatlar doğrultusunda yapmak;
- (2) İşveren tarafından kendilerine verilen eğitim ve talimatlar doğrultusunda, özellikle;
  - (A) Makina, cihaz, araç, gereç, tehlikeli madde, taşıma ekipmanı ve diğer üretim araçlarını doğru şekilde kullanmak;
  - (B) Kendilerine sağlanan kişisel koruyucu donanımı doğru kullanmak ve kullanımdan sonra muhafaza edildiği yere geri koymak;
  - (C) İşyerindeki makina, cihaz, araç, gereç, tesis ve binalardaki güvenlik donanımlarını kurallara uygun olarak kullanmak, bunları keyfi olarak çıkarmamak ve değiştirmemek;

- (C) İşyerinde sağlık ve güvenlik için ani ve ciddi bir tehlike olduğu kanaatine vardıkları herhangi bir durumla karşılaştıklarında veya koruma önlemlerinde bir aksaklık ve eksiklik gördüklerinde, işverene veya iş sağlığı ve güvenliği çalışan temsilcisine derhal haber vermek;
- (D) İşyerinde, sağlık ve güvenliğin korunması için teftişe yetkili makam tarafından belirlenen zorunlulukların yerine getirilmesinde, işverenle veya iş sağlığı ve güvenliği çalışan temsilcisi ile işbirliği yapmak;
- (E) İşveren tarafından güvenli çalışma ortam ve koşullarının sağlanması ve kendi yaptıkları işlerde sağlık ve güvenlik yönünden risklerin önlenmesinde, işveren veya iş sağlığı ve güvenliği çalışan temsilcisi ile bu Yasa uygulamaları doğrultusunda işbirliği yapmak.

DÖRDÜNCÜ KISIM

İş Sağlığı ve Güvenliğini Etkileyebilecek Diğer Kişilerin Sorumluluğu

İmalatçıların,
İthalatçıların ve
Saticıların
Sorumlulukları

18. Makineler, iş aletleri, kişisel koruyucular ve diğer cihazlar ile kimyasallar ve kimyasal madde içeren ürünler için düzenlenmiş ayrı güvenlik düzenlemelerine hâle gelmeksizin, kimyasal risk değerlendirmesi ve ürünlerin iş sağlığı ve güvenliği risklerini gösteren uyarıcılarla etiketlenmesi dahil imalatçılar, ithalatçılar, satıcılar ve bu tür ürünleri kullanıma ve pazara sürenler, imal veya ithal ettikleri veya sattıkları makinelerin, iş aletlerinin, kişisel koruyucuların ve diğer cihazlar ile kimyasal madde içeren ürünlerin, bu Yasa ve bu Yasa uyarınca çıkarılacak tüzük kurallarına uygun olmasından sorumludurlar.

Tasarımcıların
Sorumlulukları

19. İşyerinin, iş binasının, çalışma veya üretim metodunun, makinelerin, iş aletlerinin veya diğer cihazların tasarımı ile ilgili olarak görevlendirilen kişiler, tasarımlarını bu Yasanın öngördüğü kuralları dikkate alarak yapmakla yükümlüdürler.

Makineleri, İş
Aletlerini ve
Cihazları Monte
Edenlerin
Sorumlulukları

20. İşyerinde kullanılmak üzere makineleri, iş aletlerini veya cihazları monte etmekle görevlendirilmiş herhangi bir kişi, üreticinin kurulumla ilgili talimatlarını ve bu Yasada öngörülen güvenlik kurallarını dikkate alarak montajından sorumludur.

BEŞİNCİ KISIM

Diğer Kurallar

Resmi Sağlık
Raporu

21. (1) Çalışanların işe girişlerinde veya işin devamı süresince bedenlen bu işlere uygun ve dayanıklı olduklarının resmi sağlık raporu ile belgelenmesi zorunludur.

- (2) İşe girişlerde alınacak sağlık raporu ile ilgili masraflar çalışan tarafından karşılanır. İşin devamı süresince alınacak sağlık raporları ile ilgili masraflar ise, işveren tarafından karşılanır ve bu amaçla çalışanın ücretinden hiçbir kesinti yapılamaz.
- (3) Bu madde kurallarının hangi işyerlerinde, hangi sürelerde ve hangi kapsamda uygulanacağına ilişkin hususlar, Bakanlıkça hazırlanıp Bakanlar Kurulunca onaylanacak ve Resmi Gazete’de yayımlanacak bir tüzükle saptanır.
- Risk Grupları 22. (1) Kadınlar, çocuklar, genç kişiler, yaşlılar, özürllüer ve diğer hassas risk grupları özellikle onları etkileyen tehlikelere karşı korunurlar.
- (2) Bu Yasanın 8’inci maddesine göre yapılacak risk değerlendirmesinde hassas risk grupları da özel olarak dikkate alınır. İşveren bu değerlendirmenin sonucuna göre gerekli önlemleri alır.
- İş Sağlığı ve Güvenliği Çalışan Temsilcisi 23. (1) İşyerinde iş sağlığı ve güvenliğiyle ilgili çalışmalara katılma, çalışmaları izleme, önlem alınmasını isteme, önerilerde bulunma ve benzeri konularda çalışanları temsil etmeye yetkili, bir veya daha fazla çalışan, iş sağlığı ve güvenliği çalışan temsilcisi olarak görev yapar.
- (2) İş sağlığı ve güvenliği çalışan temsilcisi, işyerinde çalışanlar tarafından seçilir.
- (3) İşveren iş sağlığı ve güvenliği çalışan temsilcilerinin görevlerini yapabilmeleri için yeterli zamanı verir. İşyerindeki iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili bilgilere ulaşmaları için gerekli kolaylığı sağlar.
- Gündeliklerin Azaltılmasının Yasaklanması 24. İşveren, bu Yasa gereğince yaptığı veya sağladığı herhangi bir malzemeye karşılık, çalıştırdığı herhangi bir kişiden ücret talep edemez veya çalıştırdığı herhangi bir kişiye, anlaşmış olduğu miktardan daha az ücret ödeyemez veya bu şekilde ödenmesine müsaade edemez.

ALTINCI KISIM

Denetim

- Denetim 25. Bu Yasa ve bu Yasa altında çıkarılan mevzuatın uygulanmasını Daire izler ve denetler. Bu görevlerin yürütülmesi için Bakan, müfettiş olarak tayinli personele ek olarak Daire memurları arasından müfettiş olarak görevlendirme yapabilir.
- Yetkili Makam 26. (1) Bu Yasanın 25’inci maddesi kuralları uyarınca yapılacak denetleme sırasında işverenler, çalışanlar ve işle ilgili diğer kişiler, izleme, denetlemeyle görevli ve yetkili müfettişler tarafından çağrıldıkları zaman gelmek, ifade ve bilgi vermek, gerekli olan belgeleri getirmek, göstermek ve her çeşit kolaylığı sağlamakla yükümlüdürler.

- (2) Denetlemeye yetkili memurlar tarafından tutulan tutanaklar, aksi sabit oluncaya kadar geçerlidir.

Müfettişlerin
Yükümlülüğü

27. Müfettişler, bu Yasada belirtilen görevlerini yaparken işin normal gidişini ve işyerinin işlemlerini mümkün olduğu kadar sekteye uğratmamak, işyerinin meslek sırlarını, ekonomik ve ticari durumunu gizli tutmak, ifade veren ve ihbarda bulunan kişilerin isim ve kimliklerini açıklamamakla yükümlüdürler.

Çalışan ve
İşverenin
Sorumluluğu

28. (1) Müfettişler tarafından ifade ve bilgilerine başvuru alan çalışanlara işverenlerin veya işveren vekillerinin gerek doğrudan, gerekse dolaylı olarak telkinlerde bulunmaları, çalışanları gerçeği saklamaya veya değiştirmeye yönlendirmeleri veya herhangi bir şekilde zorlamaları veya çalışanların ilgili makamlara başvurmaları, haber ve ifade vermeleri üzerine bunlara karşı kötü davranışlarda bulunmaları yasaktır.

- (2) Çalışanların, çalıştıkları veya ayrıldıkları işyerleriyle, işverenleri hakkında ilgili makamlar ve memurlara gerçeğe uygun olmayan haberler vererek, ilgili makam ve memurları gereksiz işlemlerle uğraştırmaları veya işverenleri haksız yere kötü duruma düşürmeye kalkışmaları ve ilgili makamlarca kendilerinden sorulan konular için doğru olmayan cevaplar vererek denetimin yapılmasını güçleştirmek veya yanlış bir sonuca vardırarak gibi kötü niyetli davranışlarda bulunmaları yasaktır.

Polisten Yardım
İsteme

29. Bu Yasa kurallarının uygulanabilmesi için işyerlerini denetlemeye yetkili müfettişlerin gerekli görmeleri ve istemeleri halinde Polis, bu makamlar veya memurların görevlerini iyi bir şekilde yapabilmelerini sağlamak üzere kendilerine her türlü yardımda bulunmakla yükümlüdür.

Belediye ve
Diğer
Makamlarla
İşbirliği

30. Kurulup açılması izne bağlı olan işyerlerine izin vermeye yetkili belediyelerle diğer ilgili makamlar, her ay bu konuda izin verdikleri işveren ve işyerinin isim ve adresini ve yapılan ekonomik faaliyetin çeşidini gösterir listeleri bir sonraki ayın on beşine kadar Daireye bildirirler.

Müfettişin Örnek
Alma Yetkisi

31. (1) Müfettiş, işyeri sahibi, işveren vekili veya ustabaşı veya başka sorumlu bir kişiye bildirdikten sonra, işyerinde kullanılan veya kullanılması tasarlanan ve bu Yasa ve bu Yasaya bağlı mevzuata aykırı olduğundan şüphelendiği veya çalışan kişilere bedeni zarar verebileceğini tahmin ettiği maddelerden analiz için yeterli miktarda örnek alabilir.

- (2) İşyeri sahibi, işveren vekili veya ustabaşı veya diğer sorumlu kişi, bu madde uyarınca örnek alınırken gerekli cihazları sağlamakla yükümlüdür. Sorumlu kişi müfettişten örneği üç kısma ayırmasını ve her kısmı hazırlamasını, mühürlemesini veya kapamasını ve bunların bir kısmını işyeri sorumlusuna vermesini, bir kısmını ileride kıyaslama yapabilmek için alıkoymasını ve bir kısmını da analiz için Devlet kimyagerine sunmasını isteyebilir.
- Sağlık Kontrolü
İsteme Yetkisi
32. Kullanılan herhangi bir malzemeden veya herhangi bir işlem veya iş koşullarından dolayı işyerinde çalışanların sağlığının tehlikeye girebileceğine Dairece kanaat getirildiğinde, Daire, çalışanların sağlık kontrolü ile herhangi bir işyerinin sağlık koşullarına uygunluğunun kontrolünün yapılmasını resmi sağlık kuruluşlarından isteyebilir.
- Muayene
Doktoru
Atanması ve
Görevleri
33. (1) Sağlık İşleriyle Görevli Bakanlık, bu Yasa ve bu Yasa uyarınca çıkarılan tüzük amaçları için herhangi bir tıp doktorunu muayene doktoru olarak atayabilir veya bu tür atamaları iptal edebilir.
- (2) Muayene Doktoru herhangi bir işyerinin risk değerlendirme raporu ile iş kazası ve tehlikeli olay kayıtlarını tüm gerekli zamanlarda denetleme yetkisine sahiptir.
- (3) Bir tıp doktoru, sahip veya ortağı olduğu veya başka bir şekilde yönetiminde bulunduğu işyeri için muayene doktorluğu yapamaz.
- (4) Muayene Doktoru, Sağlık İşleriyle Görevli Bakanlığın talebi halinde, çalıştırılan kişilerle ilgili olarak, istenilen biçimde özel bir araştırma veya muayene yapar.
- İşin Tamamen
veya Kısmen
Durdurulması
34. (1) Herhangi bir işyerinde çalışanların yaşamı için tehlikeli olan bir konunun saptanması halinde, bu tehlike giderilinceye kadar tehlikenin niteliğine göre iş, Dairece tamamen veya kısmen durdurulur veya işyeri kapatılır.
- (2) Yukarıdaki (1)'inci fıkra kuralları uyarınca verilen durdurma kararına karşı işveren, mahkemeye başvurabilir.
- (3) Yukarıdaki (1)'inci fıkra kuralları uyarınca işin durdurulması nedeniyle çalışmayan çalışanlara işveren, ücretlerini tam olarak ödemek zorundadır.
- (4) İşyerlerinde işin kısmen veya tamamen durdurulması veya işyerinin kapatılması işlemleri ile yeniden çalışmaya izin verilmesi şartları, işin durdurulmasına veya işyerinin kapatılmasına karar verilinceye kadar acil hallerde alınacak önlemlere ilişkin hususlar, Bakanlıkça hazırlanıp, Bakanlar Kurulunca onaylanacak ve Resmi Gazete'de yayımlanacak bir tüzükle saptanır.

YEDİNCİ KISIM
Fabrikalar ve İnşaat İşleri İle İlgili Ek Kurallar

- Bu Yasanın Fabrikalara ve İnşaat İşlerine Uygulanması 35. Bu Yasa ve bu Yasa uyarınca çıkarılmış tüzüklerde açıkça başka şekilde öngörülmedikçe, bu Yasa kuralları tüm fabrikalara ve inşaat işlerine de uygulanır.
- Yeni Fabrikalarla İlgili Binaların Kaydı İçin Başvuru 36. Bir binayı fabrika olarak kullanacak olanlar, kullanmaya başlamadan önce, binanın kaydı için örneği Dairece hazırlanacak bir başvuru formu ile Daireye başvurmak zorundadırlar.
- Kayıt ve Sicile İşleme 37. (1) Yukarıdaki 36'ncı maddeye uygun olarak yapılan her başvuru, Dairece teftişe tabi tutulur ve uygun görüldüğü takdirde binanın fabrika olarak Dairedeki sicile kaydı yapılır. Dilekçe sahibine bina için bir Kayıt Belgesi verilir. Daire, başvurunun kaydını reddettiği takdirde, ret kararını gerekçesiyle birlikte dilekçe sahibine yazılı olarak bildirir.
(2) Her Kayıt Belgesinin binanın görülebilen bir yerinde devamlı olarak asılı bulundurulması şarttır.
(3) Fabrikalara verilen Kayıt Belgeleri, işverenin Kayıt Belgesi verilen binayı kullanmaktan vazgeçinceye veya belge Daire tarafından iptal edilinceye kadar geçerlidir.
- Binanın Fabrika Olarak Kaydı İçin Gerekler 38. Daire, teftiş ve denetim yoluyla veya uygun görülebilecek diğer şekillerde bir binanın, fabrika olarak kullanılmaya uygun olduğu yolunda tatmin olmadıkça hiçbir binanın fabrika olarak kaydını yapmaya mecbur tutulamaz.
- Yeni Fabrikaların Planları 39. İnşası tasarlanan bir fabrika veya mevcut bir fabrikaya yapılması tasarlanan ilaveler için Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetinde yürürlükte olan başka herhangi bir yasa kuralları uyarınca onay için bir makama plan, çizim ve hesapları sunulduğunda, o makam, sunulan planları onaylamadan önce suretlerini Daireye gönderir ve başka herhangi bir Yasanın kurallarına bakılmaksızın, Daire, ilgili binanın, tasarlanan nitelikte bir fabrika olarak kullanılmaya uygun olduğunu ilgili makama bildirene kadar, ilgili makam planları onaylamaz.

- İnşaat İşlerinin Tescili
40. (1) Bu Yasa kapsamına giren herhangi bir inşaat işini başlatan bir kişi, işin başlamasından itibaren en geç bir ay içinde, örneği Dairece hazırlanacak bir inşaat tescil bildirgesini doldurup Daireye vermekle yükümlüdür. İnşaat işinin tümünü baştan sona üstlenen bir müteahhit olması halinde bu yükümlülük müteahhite, mal sahibinin inşaat işini kısım kısım yaptırması halinde ise bu yükümlülük inşaatın mal sahibine aittir.
- (2) Otuz günden daha kısa süreli işler için, tescil zorunluluğu yoktur. Ancak, bu nitelikteki işlere bu Yasa ve bu Yasa uyarınca çıkarılan tüzüklerdeki tüm kurallar uygulanır.
- (3) İnşaat Tescilinin Daireye yapılmış olması, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetinde yürürlükte bulunan başka herhangi bir yasa veya tüzük kurallarının öngördüğü, kayıt, izin ve diğer yükümlülüklerden herhangi bir muafiyet sağlamaz.

SEKİZİNCİ KISIM Çeşitli Kurallar

- Daire Hizmetlerinin Ücretlendirilmesi
41. Aşağıda öngörülen hususlar, Daire tarafından uygun görülecek şekilde düzenlenir ve belirlenecek ücretler karşılığında işverenlere verilir:
- (1) Bu Yasa ve bu Yasa uyarınca çıkarılan tüzüklerde öngörülen diğer konular ile ilgili rapor, kayıt defteri vb. diğer belgeler.
- (2) Dairenin faaliyet sahasına giren konularla ilgili kitaplar. Ancak, söz konusu kitaplar Daire Müdürlüğünün uygun görmesi halinde, Çalışma Dairesi personeline ve Resmi Devlet Kurumlarına ücretsiz olarak verilir.
- (3) İş güvenliği için gerekli teçhizat.
- (4) Dairece düzenlenecek iş sağlığı ve güvenliği konularında eğitim ve sertifika kursları.
- (5) Yukarıdaki (3)'üncü fıkrada öngörülen teçhizatın işverenlerce yurt içinden sağlanamaması halinde, Daire, ihale yolu ile gerekli teçhizatı temin etme yoluna gider.
- (6) Yukarıdaki (1)'inci, (2)'nci, (3)'üncü ve (4)'üncü fıkra kuralları uyarınca alınan ücretlerden elde edilen gelirler İşgücü Planlama ve Geliştirme Tüzüğüne kurulan İşgücü Planlama ve Geliştirme Merkezi Hesabına yatırılır.
- R.G.Ek III
A.E.284
1.7.1992
A.E.647
5.11.2002
A.E.319
6.5.2003

- Harçlar BİRİNCİ CETVEL
42. (1) Bu Yasa ve bu Yasa uyarınca çıkarılan tüzüklerde öngörülen işyeri veya iş kayıt veya tescil işlemleri, işletme, montaj ve ön izin ile sertifika vb. için alınacak harçlar bu Yasaya ekli Birinci Cetvelde gösterilir.

R.G.Ek III
A.E.284
1.7.1992
A.E.647
5.11.2002
A.E.319
6.5.2003

- (2) Bu madde amaçları için alınacak harçlar on katını aşmamak koşuluyla her yıl Bakanlar Kurulunca yıllık enflasyon oranı gözönünde bulundurularak artırılabilir.
- (3) Yukarıdaki (1)'inci ve (2)'nci fıkra kuralları uyarınca alınan harçlardan elde edilen gelirler İşgücü Planlama ve Geliştirme Tüzüğüne kurulan İşgücü Planlama ve Geliştirme Merkezi Hesabına yatırılır.

Bağımsız
Çalışanların
Yükümlülükleri

43. Bu Yasanın uygulanması açısından, bağımsız çalışanlar;
- (1) Kendilerine ait bağımsız işyerlerinde veya işlerinde yürüttükleri çalışmalar esnasında kendi sağlık ve güvenliklerini sağlamak amacıyla bu Yasa çerçevesinde sağlık ve güvenlik tedbirlerine uymakla,
  - (2) Bir başka işverene ait işyerinin herhangi bir bölümünde faaliyet yürütüyorlarsa, kendi sağlık ve güvenlikleri için gerekli önlemleri almakla, işyerinin asıl işvereni ile işbirliği yapmakla, işyerinde alınmış olan önlemlere uymakla ve diğer çalışanların sağlık ve güvenliğini tehlikeye düşürecek şekilde çalışma yapmaktan kaçınmakla,
  - (3) Ciddi, yakın ve önlenemeyen tehlike durumlarında kendi vücut bütünlüğünü koruyacak davranışta bulunmakla,
  - (4) Olası yangın durumunda veya yangınla mücadele faaliyetlerinde, gerekli tedbirleri almak veya alınmış olan tedbirlere uymakla yükümlüdürler.

Tüzük Yapma
Yetkisi

44. Bu Yasa kapsamına giren işyerlerindeki sağlık, güvenlik ve refaha ilişkin konular, asansörler, kaldırma cihazları, basınçlı kaplar vb. cihazlarla, işyerlerinde kullanılan makineler, araçlar ve ekipmanlar ile kimyasal maddeler, fiziksel ve biyolojik ajanlara ilişkin konular ve genel olarak bunlar hakkındaki tüm konularla, kişisel koruyucu donanım ile işyerlerindeki, inşaatlardaki ve fabrikalardaki iş sağlığı ve güvenliği ve diğer koşullara ilişkin konular, Bakanlıkça hazırlanıp Bakanlar Kurulunca onaylanacak ve Resmi Gazete'de yayımlanacak tüzüklerle saptanır.

DOKUZUNCU KISIM

Suç ve Cezalar

Dairenin
Verebileceği
İdari Para
Cezaları

45. (1) Bu Yasa ve/veya bu Yasa uyarınca çıkarılan tüzük kurallarına aykırı davranan gerçek veya tüzel kişiler bir suç işlemiş olurlar. Böyle bir durumun tespit edilmesi halinde, tespiti yapan Daire müfettişi, Yasa ve/veya tüzük kurallarına aykırı olan hususların düzeltilmesi için makul bir süre vererek, bu suçu işleyen işverenlere yazılı uyarıda bulunur. Bu süre bir ayı aşamaz.

Ancak, insan hayatı için tehlikeli olan bir durumun saptanması halinde, uyarı verilmeden işyerindeki durumun derhal düzeltilmesi veya tehlike giderilinceye kadar oradaki faaliyetin durdurulması amacıyla bu Yasanın 34'üncü maddesindeki kurallar uygulanır.

- (2) Aşağıda belirtilen suçların işlendiği durumlarda, verilen uyarıya rağmen durumun bu Yasa ve/veya bu Yasa altında çıkarılan tüzük kurallarına uygun olarak düzeltilmemesi halinde, aykırı davranış içinde bulunan gerçek veya tüzel kişilere Daire müfettişleri tarafından aşağıda belirtilen miktarlar kadar idari para cezası uygulanır:
  - (A) Bu Yasanın 12'nci, 13'üncü, 36'ncı, 37'nci ve 40'üncü maddeleri ile 34'üncü maddesinin (3)'üncü fıkrasına aykırı hususların tespiti halinde, tespit yapıldığı tarihteki aylık brüt asgari ücretin 1/3'ü kadar.
  - (B) Bu Yasanın 6'ncı maddesinin (2)'nci, (4)'üncü ve (5)'inci fıkraları ile 7'nci, 14'üncü, 15'inci, 16'ncı, 21'inci, 23'üncü ve 28'inci maddelerine aykırı hususların tespiti halinde, tespit yapıldığı tarihteki aylık brüt asgari ücretin 1/2'si kadar.
  - (C) Bu Yasanın 6'ncı maddesinin (1)'inci ve (3)'üncü fıkraları ile 8'inci, 9'uncu, 11'inci, 18'inci, 19'uncu, 20'nci, 22'nci, 24'üncü maddelerine ve 26'ncı maddesinin (1)'inci fıkrasına aykırı hususların tespiti halinde, tespit yapıldığı tarihteki aylık brüt asgari ücret kadar.
  - (Ç) Bu Yasanın 7'nci maddesinin (8)'inci fıkrası, 8'inci maddesinin (6)'ncı fıkrası, 21'inci maddesinin (3)'üncü fıkrası ile 34'üncü maddesinin (4)'üncü fıkrası ve 44'üncü madde kuralları altında yapılan Tüzük kurallarına aykırı hususların tespiti halinde, aykırı olarak tespit edilen her husus için, tespit yapıldığı tarihteki aylık brüt asgari ücret kadar.
  - (D) Bu Yasanın 10'uncu maddesinin (1)'inci fıkrasına aykırı olarak işyerinde meydana gelen işyeri veya iş ile ilgili her türlü kazayı, meslek hastalığını veya tehlikeli olayı, kaza veya olayın gerçekleştiği veya hastalığın anlaşıldığı tarihten başlayarak en geç iki gün içinde Daireye bildirmeyen işverenlere, yukarıdaki (1)'inci fıkrada belirtilen uyarı yapılmayıp bu suçun işlendiğinin tespit edildiği tarihteki aylık brüt asgari ücretin 1/3'ü kadar.
- (3) Yukarıdaki (2)'nci fıkra kuralları uyarınca yapılan idari para cezası uygulamasında bir Türk Lirasının altındaki küsuratlar dikkate alınmaz.
- (4) Daire müfettişleri tarafından kesilen idari para cezası, ilgililere yazılı olarak tebliğ edilir.
- (5) Cezanın tebliğ edildiği tarihten itibaren on beş gün içerisinde takdir edilen idari para cezasının makbuz

karşılığında, Daireye ödenmesi halinde konu suç kapatılmış olur. On beş gün içerisinde ödenmeyen idari para cezaları bir kat fazlasıyla tahsil edilir. İkinci on beş günlük sürenin sonunda idari para cezasını ödemeyenler hakkında yargı işlemi başlatılır.

- (6) Kesilen idari para cezasının ödenmiş olması, bu Yasa ve/veya bu Yasa altında çıkarılmış tüzük kurallarından herhangi bir muafiyet sağlamaz. Tespit edilen bu Yasa ve/veya bu Yasa altında çıkarılmış tüzük kurallarına aykırı hususların düzeltilmesi koşuldur. Bunun için Daire müfettişi, idari para cezası keserken aynı zamanda, söz konusu yükümlülüklerin yerine getirilmesi için ikinci bir uyarıda bulunur. Bu ikinci uyarının da yazılı olması koşuldur.
- (7) İşverenlerin yükümlülüklerini yerine getirmeleri için yukarıdaki (6)'ncı fıkra kurallarına göre, Daire müfettişleri tarafından verilen uyarıya rağmen, bu yükümlülüklerin yerine getirilmediğinin tespiti halinde konu suç mahkemeye intikal ettirilir.
- (8) Bu Yasanın 6'ncı maddesinin (1)'inci ve (3)'üncü fıkralarına, 8'inci, 9'uncu, 18'inci, 19'uncu, 20'nci, 22'nci, 24'üncü maddelerine, 26'ncı maddesinin (1)'inci fıkrasına, 34'üncü maddesine ve 7'nci maddesinin (8)'inci fıkrası, 8'inci maddesinin (6)'ncı fıkrası, 34'üncü maddesinin (4)'üncü fıkrası ve 44'üncü maddeleri altında çıkarılan tüzüklere aykırı bir suçun bir yıl içerisinde ikinci kez tekrarı halinde ilgili gerçek ve tüzel kişiler hakkında yargı işlemi başlatılır.
- (9) Ölümle veya beş günden daha uzun süreli tedavi gerektiren bir yaralanma ve sakatlanmayla sonuçlanan bir iş kazasının veya meslek hastalığının, bu Yasanın 6'ncı maddesinin veya bu Yasanın 7'nci maddesinin (8)'inci fıkrası, 8'inci maddesinin (6)'ncı fıkrası ile 44'üncü maddeleri altında çıkarılan tüzüklerin iş sağlığı ve güvenliğine ilişkin hükümlerine uyulmamasından dolayı vuku bulduğunun müfettiş raporuyla saptanması halinde, olayda hata, kusur veya ihmali bulunan işverenler hakkında doğrudan yargı işlemi başlatılır.

Dava Konusu
Suç ve
Cezalar

46. (1) Bu Yasanın 10'uncu maddesinin (1)'inci fıkrası ile 12'nci, 13'üncü, 36'ncı, 37'nci ve 40'inci madde kurallarına aykırı hareket edenler, bir suç işlemiş olurlar ve mahkumiyetleri halinde, yetkili mahkemece yürürlükteki aylık brüt asgari ücretin altı katına kadar para cezasına çarptırılabilirler.
- (2) Bu Yasanın 6'ncı maddesinin (2)'nci, (4)'üncü ve (5)'inci fıkraları ile 7'nci, 14'üncü, 15'inci, 16'ncı, 21'inci, 23'üncü ve 28'inci madde kurallarına aykırı hareket edenler, bir suç işlemiş olurlar ve mahkumiyetleri halinde yetkili mahkemece yürürlükteki aylık brüt asgari ücretin on katına kadar para cezasına çarptırılabilirler.

- (3) Bu Yasanın 6'ncı maddesinin (1)'inci ve (3)'üncü fıkraları ile 8'inci, 9'uncu, 11'inci, 18'inci, 19'uncu, 20'nci, 22'nci, 24'üncü maddeleri, 26'ncı maddesinin (1)'inci fıkrası ile 34'üncü maddesinin (3)'üncü fıkrası kurallarına aykırı hareket edenler, bir suç işlemiş olurlar ve mahkumiyetleri halinde yetkili mahkemece yürürlükteki aylık brüt asgari ücretin oniki katına kadar para cezasına veya altı aya kadar hapis cezasına veya her iki cezaya birden çarptırılabilirler.
- (4) Bu Yasanın 7'inci maddesinin (8)'inci fıkrası, 8'inci maddesinin (6)'ncü fıkrası ile 21'inci maddesinin (3)'üncü fıkrası kuralları uyarınca yapılan tüzük kurallarına aykırı hareket edenler bir suç işlemiş olurlar ve mahkumiyetleri halinde, yetkili mahkemece yürürlükteki aylık brüt asgari ücretin on katına kadar para cezasına veya beş aya kadar hapis cezasına veya her iki cezaya birden çarptırılabilirler.
- (5) Bu Yasanın 34'üncü maddesinin (4)'üncü fıkrası ve 44'üncü madde kuralları uyarınca yapılan tüzük kurallarına aykırı hareket edenler bir suç işlemiş olurlar ve mahkumiyetleri halinde, yetkili mahkemece yürürlükteki aylık brüt asgari ücretin oniki katına kadar para cezasına veya altı aya kadar hapis cezasına veya her iki cezaya birden çarptırılabilirler.
- (6) Bu Yasaya veya bu Yasa kuralları uyarınca yapılan tüzüklere aykırı olarak işyeri çalıştıranlar aleyhine yetkili mahkeme, vereceği para cezasına ek olarak, uygun göreceği süre için işyerini kapatma kararı da verebilir. Bu gibi hallerde işveren veya işveren vekili, çalışanlarını toplu sözleşme veya hizmet akdi kurallarına, toplu sözleşme veya hizmet akdi yoksa, bu Yasa kurallarına uygun olarak ödemekle yükümlüdür.
- (7) Bu Yasada veya bu Yasa kuralları uyarınca yapılan tüzüklerde öngörülen yükümlülükleri yerine getirmeyenler aleyhine yetkili mahkeme, vereceği cezaya ek olarak, ayrıca söz konusu yükümlülüğün yerine getirilmesini de emredebilir.

ONUNCU KISIM Geçici ve Son Kurallar

Geçici Madde 1. Bu Yasanın yürürlüğe girdiği tarihten önce Daireye kayıt yaptırmış ve Daireye Kayıt Kayıt Belgesi almış olan fabrikaların, bu Yasanın 37'nci maddesinin Yaptırmış ve (1)'inci fıkrası uyarınca bahsedilen yükümlülüğü yerine getirmiş oldukları Kayıt Belgesi kabul edilir.
Almış Olan Fabrikaların Durumu

Yürürlükten
Kaldırma ve
Geçerli Sayma
20/1992
30/1993
25/2000
51/2002
15/2004

47. (1) Bu Yasanın yürürlüğe girdiği tarihten başlayarak İş Yasası altında yapılmış Fabrika ve İşyerlerinde İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Tüzüğü yürürlükten kaldırılır.
- (2) İş Yasasının 55'inci maddesi kuralları uyarınca çıkarılan İnşaatlarda İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Tüzüğü, Kaldırma Cihazları ve Aksamları Denetim Tüzüğü, Basınçlı Kaplar Denetim Tüzüğü ve Asansörler Denetim Tüzüğü yenisi yapıncaya kadar geçerli sayılır.

R.G.Ek III

A.E.283

1.7.1992

A.E.242

5.5.1994

A.E.407

12.8.1994

A.E.394

9.6.1995

A.E.181

27.2.1996

A.E.88

29.1.1997

A.E.4

5.1.1998

A.E.17

28.1.1999

A.E.859

29.12.1999

A.E.341

23.5.2000

A.E.423

6.7.2000

A.E.887

13.12.2000

A.E.817

26.12.2001

A.E.764

26.12.2002

A.E.199

13.4.2004

R.G.Ek III

A.E.426

8.8.1998

A.E.421

6.7.2000

A.E.813

26.12.2001

A.E.762

26.12.2002

R.G.Ek III
A.E.527
10.12.1992
A.E.241
5.5.1994
A.E.392
9.6.1995
A.E.184
27.2.1996
A.E.390
6.5.1996
A.E.92
29.1.1997
A.E.276
4.4.1997
A.E.45
21.1.1998
A.E.20
28.1.1999
A.E.856
29.12.1999
A.E.426
6.7.2000
A.E.886
13.12.2000
A.E.815
26.12.2001
A.E.768
26.12.2002
A.E.163
23.3.2006

R.G.Ek III
A.E.528
10.12.1992
A.E.239
5.5.1994
A.E.391
9.6.1995
A.E.182
27.2.1996
A.E.389
6.5.1996
A.E.91
29.1.1997
A.E.275
4.4.1997
A.E.5
5.1.1998

A.E.21
28.1.1999
A.E.858
29.12.1999
A.E.424
6.7.2000
A.E.889
13.12.2000
A.E.814
26.12.2001
A.E.765
26.12.2002

R.G.Ek III

A.E.280
15.6.1993
A.E.240
5.5.1994
A.E.388
9.6.1995
A.E.183
27.2.1996
A.E.89
29.1.1997
A.E.277
4.4.1997
A.E.7
5.1.1998
A.E.19
28.1.1999
A.E.853
29.12.1999
A.E.422
6.7.2000
A.E.888
13.12.2000
A.E.700
16.11.2001
A.E.816
26.12.2001
A.E.766
26.12.2002

Yürütme
Yetkisi

48. Bu Yasa, Bakanlar Kurulu adına Çalışma İşleriyle Görevli Bakanlık tarafından yürütülür.

Yürürlüğe
Giriş

49. Bu Yasa, 1 Mart 2009 tarihinden başlayarak yürürlüğe girer.

BİRİNCİ CETVEL
(Madde 42)

Tescil İşlemleri:

İnşaat Tescili 20.00-YTL

İmal İzinleri:

Basınçlı Kap İmal İzni 25.00-YTL

Kaldırma Cihazları İmal İzni 25.00-YTL

Asansör İmal İzni 25.00-YTL

Montaj – Tadilat İzinleri:

Basınçlı Kap Montaj – Tadilat İzni 25.00-YTL

Kaldırma Cihazı Montaj – Tadilat İzni 25.00-YTL

Asansör Montaj – Tadilat İzni 25.00-YTL

İşletme İzinleri:

Buhar Kazanı İşletme İzni 20.00-YTL

Buhar Deposu İşletme İzni 13.00-YTL

Basınçlı Hava Deposu İşletme İzni (200Lt Kapasiteye Kadar) 7.00-YTL

Basınçlı Hava Deposu İşletme İzni (201Lt-400Lt Kapasite Arasında) 11.00-YTL

Basınçlı Hava Deposu İşletme İzni (401Lt'den Büyük Kapasite) 14.00-YTL

Vinç İşletme İzni (1,000Kg Kapasiteye Kadar) 12.50-YTL

Vinç İşletme İzni (1001Kg-3000Kg Kapasite Arasında) 20.00-YTL

Vinç İşletme İzni (3001 Kg'dan Fazla Kapasite) 25.00-YTL

Kaldırma Aksamları İşletme İzni 12.50-YTL

Forklift İşletme İzni 12.50-YTL

Kollu Garaj Vinci İşletme İzni 10.00-YTL

Planga İşletme İzni 10.00-YTL

Araba Kaldırma Asansörü İşletme İzni 12.50-YTL

Asansör İşletme İzni 12.00-YTL

Asansör Ön İzni 12.00-YTL